



НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**76-ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ,
ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ**

ТОМ 1

14 травня – 23 травня 2024 р.

СЕКЦІЯ ЗАГАЛЬНОГО МОВОЗНАВСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ МОВ

УДК 314.15-054.73:311.2

*Dr Alla Bołotnikowa,
Narodowy Uniwersytet "Politechnika Połtawska im. Jurija Kondratiuka"
Sofia Halaur, studentka grupy 101-FO,
Narodowy Uniwersytet "Politechnika Połtawska im. Jurija Kondratiuka"*

MIGRACJA I UCHODŹSTWO: FAKTY I LICZBY

Co to migracje? Migracje ludności to mechaniczne przemieszczanie się ludzi przez granice określonych terytoriów ze stałą zmianą miejsca zamieszkania, na pewny okres czasu lub z regularnym powrotem do niego. Migranci dzielą się na emigrantów i imigrantów.

Migracje dzielą się na:

- Wewnętrzne (te, które zachodzą pomiędzy odrębnymi jednostkami administracyjnymi różnych szczebli tego samego państwa, miastami, obszarami wiejskimi i miejskimi itp.);
- Zewnętrzne (zachodzące pomiędzy państwami, regionami planety, kontynentami).

I również na:

- emigrację (wyjazd obywateli danego państwa za granicę);
- imigrację (wjazd cudzoziemców do określonego państwa);
- reemigrację (powrót byłych lub ważnych obywateli państwa do ojczyzny);

- repatriację (powrót osób przymusowo deportowanych do ojczyzny).

Migracje można też sklasyfikować jako:

- stałe (nieodwracalne) — przeprowadzka do miejsca zamieszkania stałego lub długoterminowego;
- tymczasowe – przesiedlenie na stosunkowo krótki okres czasu;
- sezonowe — coroczne ruchy związane z pracą, wypoczynkiem w kurortach, migracjami koczowniczymi;
- wahadłowe – regularne codzienne lub cotygodniowe wyjazdy do pracy lub nauki poza miejscem zamieszkania.

Głównymi czynnikami migracji są ekonomika, polityka oraz natura. Ekonomiczne czynniki są powiązane z poszukiwaniem przez ludzi lepszych warunków życia, wyjazdami w celu podjęcia pracy, zagospodarowaniem nowych ziem i działalnością naukową; polityczne związane z wojnami, zmianami granic państwowych, dyskryminacją określonych grup społecznych, uciskiem grup religijnych, a naturalne są spowodowane klęskami żywiołowymi (erupcjami wulkanów, trzęsieniami ziemi, powodzią, huraganami).

Migracje w Polsce. Według danych szacunkowych Stowarzyszenia Wspólnota Polska poza terytorium Polski mieszka do 21 milionów Polaków i

osób pochodzenia polskiego. Według danych za 2020 rok najwięcej trafiło do Stanów Zjednoczonych (10,6 mln), znacznie mniej do takich krajów jak Niemcy (2 mln) i Brazylii (1,8 mln), nieco mniej do Francji (1 mln) i Kanady (900 tysięcy). Niecałe 500 tysięcy polskich imigrantów w Argentynie, na Litwie i w Australii. Liczba Polaków w Wielkiej Brytanii i na Białorusi waha się od 500 tysięcy do miliona [1].

W 2022 roku Polska otrzymała status kraju imigrantów. Według GUS, w 2022 r. saldo migracji zagranicznych na pobyt stały wyniosło 1,9 tys., przy czym liczba imigracji osiągnęła poziom 15,6 tys., natomiast emigracji 13,6 tys. Na koniec kwietnia 2023 r. cudzoziemców wykonujących pracę w Polsce było 982,2 tysięcy. W tej liczbie 386 tys. stanowili cudzoziemcy realizujący umowy cywilnoprawne. Udział cudzoziemców w ogólnej liczbie wykonujących pracę wyniósł 6,4 proc. W porównaniu zaś do stycznia 2022 r. udział ten wzrósł w stosunku o 1,2 proc. Obcokrajowcy wykonujący pracę w kwietniu 2023 r. pochodzili z ponad 150 państw. Najliczniejszą grupą obcokrajowców wykonujących pracę w Polsce byli obywatele Ukrainy, których na koniec kwietnia 2023 r. było 687,3 tys. Ich udział w ogólnej liczbie cudzoziemców wykonujących pracę zmniejszył się w stosunku do stycznia 2022 r. o 3,3 proc. Oprócz obywateli Ukrainy pracę w Polsce wykonywały osoby posiadające obywatelstwo m.in. białoruskie, gruzińskie, indyjskie, mołdawskie i rosyjskie.

Migracje na świecie. Najwięcej było w Stanach Zjednoczonych, Rosji, Arabii Saudyjskiej i Niemczech. Nieco mniej w Wielkiej Brytanii, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Francji i Kanadzie. W tej piętnastce znajdują się także Australia, Hiszpania, Włochy, Indie, Ukraina, Turcja i Republika Południowej Afryki.

Kto to uchodźcy? Uchodźcy (lub uciekinierzy) to osoby, które na skutek uzasadnionej obawy stały się ofiarą prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, obywatelstwo, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne, przebywają poza granicami swojego państwa i są w wyniku tych obaw nie mogą lub nie chcą korzystać z ochrony tego kraju.

Ukraińscy uchodźcy. Chciałabym także zwrócić uwagę na taki temat, jak uchodźcy z Ukrainy. Od wybuchu wojny wiele osób zostało zmuszonych do wyjazdu do innych krajów. Obecnie dość trudno jest określić ich liczbę w różnych krajach, ponieważ ciągle przybywają nowi ludzie, a inni wracają do domu lub dalej do innych krajów.

Najwięcej uchodźców przebywało wówczas w takich krajach europejskich jak Cypr, Czechy, Polska, Austria, Niemcy, Szwecja, Malta, Bułgaria, Estonia i Łotwa. Poniżej znajduje się liczba uchodźców na grudzień 2020 r., co daje nam możliwość analizy i porównania, jak zmieniała się ich liczba [2].

Bibliografia

1. *Migracje Polaków.* URL: <https://zpe.gov.pl/a/migracje-na-swiecie/D4X1erTxJ>
2. *Skok liczby uchodźców. Europa Wschodnia przegoniła już Zachód.* URL: <https://forsal.pl/gospodarka/demografia/artykuly/8667325,wojna-w-ukrainie-skok-liczby-uchodzcow-europa-wschodnia.html>